

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه مفهوم حضرات اربعه در فلسفه هایدگر متأخر و نسبت آن با حقیقت چیز و سکناگزیدن

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 12، شماره 29 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد بیدهدی - گروه الهیات، فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اهل بیت، دانشگاه اصفهان، ایران

بیت اله ندرلو - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه اصفهان، ایران

محمد جواد صافیان - دانشیار گروه فلسفه، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

هایدگر بعد از گشت تلاش کرد تا تفکر درباره حقیقت وجود را در قالبی شاعرانه یا متفکرانه پی بگیرد. ثمره این تلاش او طرح مفاهیم و اصطلاحاتی است که در گفتمان‌های رایج فلسفه مدرن و معاصر غیرمنطقی قلمداد می‌شوند و به‌عنوان امری رازورانه توصیف می‌شوند. اصطلاح حضرات اربعه یا چهارگانه [1] یکی از این اصطلاحات است که نقشی بنیادین در طرح مباحث مربوط به حقیقت وجود در فلسفه متأخر هایدگر دارد. هایدگر در سال‌های 1950 و 1951 طی دو سخنرانی با عناوین چیز [2] و بناکردن، سکونت‌کردن، فکرکردن "Bauen, Wohnen, Denken" تلاش می‌کند تا مفهوم حضرات اربعه را با محوریت دو کلیدواژه چیز و سکناگزیدن مورد تأمل قرار دهد و نسبت آن را با بحث حقیقت وجود بنمایاند. این پژوهش بر آن است تا با تمرکز بر متن این دو سخنرانی که بسیار دشواریاب هستند، جایگاه اصطلاح حضرات اربعه را در رابطه با تفکر هستی‌شناختی-تاریخی هایدگر متأخر نشان دهد.

کلمات کلیدی:

حضرات اربعه، چیز، سکناگزیدن، حقیقت وجود، وجودشناسی تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1172913>

